

Nussbaum László És Sándor Az Udvaron

Az apai nagyapám, Nussbaum Heinrich házának a bejárata látható a képen, az udvarról nézve. Látszik is, hogy elég hosszú a ház udvara. Én 9 éves lehettem a képen, és az első elemista öcsémmel ketten az udvaron vagyunk. A háttérben látható torony a katolikus templom tornya. A ház homlokzata a főtérré nézett, előtte a tordai katolikus templom volt.

A ház hátsó felében volt a kocsiszín. Volt kocsisa a nagyapámnak, de csak addig volt, ameddig ő élt, utána nem volt szükség rá. A kocsiszín bejárata mellett, a középső részen átjáró volt a szín mögötti nagy kertbe. Egy nagy gyümölcsös volt ott hátul, volt egy hatalmas diófa is. Mint gyerek játszottam abban a kertben, mászkáltam és mindig kikaptam miatta, de ez nem hatott.

Elég jó anyagi helyzete kellett legyen az apai nagyapámnak, de túlzott hazaszeretet, az volt. Az Osztrák--Magyar Monarchia a néhány éves háború után kezdett elszegényedni, kötvényeket bocsátott ki, hogy aki megvásárolja, majd fog kapni egy bizonyos százalék kamatot, persze ha a háború végén győztes az ország. Egész biztosan a nagyapám is sok hadikötvényt [lásd: hadikötvény az Osztrák--Magyar Monarchiában] vett, hogy győzedelmeskedjék az osztrák--magyar hadsereg, ami végül elvesztette a háborút. Akkor leszerelték. A vesztes háború után már nem lehetett katona, s maradt a négy gyerekével s a maradék pénzével. Elhatározta, hogy visszamegy Erdélybe, ahol voltak rokonok, s így Tordán vett egy házat [aminek az udvara a képen látható].

Én kisgyerek voltam, a házba elvittek néhányszor látogatóba. Nem laktam ott, nincs élményem a házzal kapcsolatban. Emlékszem, hogy a nagymama mindig adott egy csokoládét és kakaós kávé. Nyolc éves lehettem, amikor meghalt Paula [A nagyapa második feleségéről van szó. -- A szerk.].